

از خلق فضای آموزشی تا فضای خلاق

آمنه علیزاده جورکویه^{1*}، سهراب باباخانی ریسن²

1- کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، دبیر آموزش و پرورش ناحیه دو رشت،
ameneh.alizadh@yahoo.com

2 - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دبیر آموزش و پرورش ناحیه دو رشت،
sohrab.mmm88@yahoo.com

چکیده

از آنجا که معماری یک فرایند فرهنگی بسیار تاثیر گذار بر ذهنیت جوامع بشری است، پیچیدگی های منحصر به فردی دارد. این پیچیدگی ها در جوامعی که چالش های تاریخی، فرهنگی زیادی پشت سر گذاشته اند، از شدت و اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. معماران که بنا به تعریف متفکران و فرهنگسازان، پیشگامان جامعه هستند، نقش ویژه ای در حرکت تمدن سازی اینگونه جوامع بعهد دارند. اگر باور کنیم که معماری، خود قابلیت دگرگونی اجتماعی را دارا می باشد، با برانداختن کنش های متقابل اجتماعی و ایجاد کنش و واکنش و تعاملی صحیح و مستمر ما بین سه اصل انسان، معماری، فرهنگ خواهیم توانست با وارونه کردن فضاهای منفی قلمروئی به رشد رسیده را تعریف نمائیم. به بیان دیگر معماری نوعی دگرگونی متعالی اندیشه هاست و هنر طبیعت و هنر زائیده دست بشری تلاشی عظیم برای رسیدن به بیانی پایدار است که بتواند دغدغه های جاوید شدن و ماندگاری را پاسخ دهد. اکنون بیش از ۱۰۰ سال است که مفهوم آموزش و پرورش در مراکز اجتماعی هنوز به عنوان سر فصلی داغ مورد بحث است. آموزش و به تبع آن فضاهای آموزشی بیشترین اثر و نقش را بر ذهنیت و تمدن سازی این گونه جوامع به عهده دارند. هدف مقاله حاضر یافتن کالبدی جدید برای اصلاح فرایند آموزش و پرورش می باشد. فرایندی که جهت گیری آن به سوی رشد مسئولیت پذیری، کار پربار و تداوم در امر آموزش می باشد و یادآوری آنچه که در خلق فضای آموزشی باید به آن توجه شود تا فضای خلاق ایجاد گردد که دیر زمانی است از مدارس ما رخت بر بسته است.

واژه های کلیدی: روانشناسی محیطی، محیط آموزشی، یادگیری، خلاقیت

1- مقدمه

بارکر موسس روانشناسی اکولوژیک، عقیده دارد بین ابعاد فیزیکی معماری و رفتاری در قرارگاه های فیزیکی رفتاری رابطه خاصی وجود دارد. فضاهای آموزشی مانند کلاس های درس، کارگاه ها و ... و یا کل فضاهای آموزشگاه قرارگاه محسوب می شوند. نیمکت های یک کلاس درس و طرز چیده شدن آنها در فضا و